

[Arbejdsministeren.]

man har gjort det i strid med alle regler. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det, jeg har dette bevismateriale her, men den korte tid, vi har til rådighed her, tillader mig ikke at gå nærmere ind på det, men det er jeg helt parat til at gøre i arbejdsmarkedsudvalget.

Jeg er egentlig forbavset over, at det er hr. Knud Jespersen, der rejser denne sag, for han har jo udtalt sig ganske på linje med det, jeg har givet udtryk for, nemlig at man kan ikke diskriminere, at man bør ikke ekskludere af et forbund og dermed tage brødet fra folk, som man har gjort, altså ekskludere folk, som man er uenige med og dermed tage brødet fra dem. Det er det, der er sket. Jeg skal ikke blande mig i, hvad forbundet vil gøre, eller de motiveringer, man vil anvende, man skal bare være opmærksom på én ting, og det er, at arbejdsløshedsloven er et lovgivningsanliggende, at anvisningen er et lovgivningsanliggende, og man kan ikke, fordi man på en måde, som jeg ikke sympatiserer med, behandler forbundsmedlemmer, som man har gjort, også tro, at man kan behandle arbejdsløsheds-kassemedlemmer på den måde; det går simpelt hen ikke, hr. Knud Jespersen.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg synes ikke, argumentationen bliver stærkere. Jeg skal bare tage ét af de breve. Det er ikke underskrevet af den nuværende formand, det er underskrevet af den forrige formand, af den forrige formandsassistent, og det er typisk; deri står:

„Vedkommende vil ikke oftere blive anvist arbejde gennem vor hyreanvisning.“

Det gjorde man helt automatisk hele tiden; de overgik til den normale — om man vil — arbejdsformidling. Som bekendt er jeg modstander af, at man fratog denne ret ikke bare for sømændene, men overhovedet; arbejdsministeren kan nok erindre, at vi nogle gange har foreslået, at denne ret skulle gives tilbage.

Når man så nævner de tre ekskluderede medlemmer, er der to ting her, som jeg vil bede arbejdsministeren om at svare på. Jeg er ikke tilhænger af nogen form for politisk diskrimination eller eksklusion; det har været foretaget mange gange, men jeg er ikke tilhænger af det, det vil jeg gerne understrege. For det andet er det da også

bemærkelsesværdigt, at ledelsen for dette forbund, der har fået fuld opbakning på sin generalforsamling, nedværdiger man sig ikke til at diskutere med, man diskuterer med de tre ekskluderede. Det havde da været rimeligere at tale med den ledelse, man har dernede, hvad enten man kan lide den eller ikke, og det havde også været rimeligere at give dem en henstilling, hvis det var sådan, at de havde overtrådt noget. Alt det andet har de fulgt til punkt og prikke; det har arbejdsministeren heller ingen indvendinger imod.

Det, jeg taler om her, er, at nu vil man straffe 6.000 søfolk. Det er ganske urimeligt og uansvarligt og har ikke fået noget, der minder om en motivering i de indtil nu af arbejdsministeren fremsatte udtalelser. Derfor må jeg beklage, at jeg ikke kan sige tak. Det er jo også kun et ringe og fattigt ord; der er ingen grund til det. Spørgsmålet henligger stadig ubesvaret, og det gør det måske også om en uge, men jeg har gjort et forsøg på at få et svar.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

I den udstrækning, jeg har mulighed for det, taler jeg med de mennesker, der ønsker at tale med mig. De tre ekskluderede har ønsket en samtale med mig, og jeg har haft denne samtale med dem. Det er da klart, at havde Preben Møller Hansen bedt mig om en samtale, havde jeg da også taget den; det har han ikke gjort.

Derimod har arbejdsdirektoratet og jeg gentagne gange peget på, at det var i direkte strid med forudsætningerne for den dispensation, de havde, hvis de fortsat opførte sig på den måde, som de gjorde. Det har de ikke taget hensyn til, og derfor havde jeg i virkeligheden ikke noget valg. Så kan hr. Knud Jespersen kalde det for et svar eller ikke et svar.

Ingomar Petersen (RV):

Den tidligere VKR-regering havde ved en regeringsbeslutning besluttet at meddele alle sømandsorganisationerne, at arbejdsanvisningen skulle overgå til den offentlige arbejdsformidling, og tidligere arbejdsminister Lauge Dahlgaard har i skrivelse af 2. juni 1971 meddelt disse organisationer, at denne arbejdsanvisning skulle overgå til arbejdsformidlingen pr. 1. marts 1973.